

KRAJSKÝ ÚŘAD PLZEŇSKÉHO KRAJE

ODBOR KONTROLY, DOZORU A STÍŽNOSTÍ

Škroupova 18, 306 13 Plzeň

Naše č. j.: PK-KDS/2559/25

Spis. zn.: ZN/614/KDS/25

Počet listů: 7

Vyřizuje: Ing. Bc. Tomáš Krásný, LL.M.

Datum: 22. 7. 2025

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Plzeňského kraje, odbor kontroly, dozoru a stížností, jako nadřízený orgán věcně a místně příslušný podle ustanovení § 67 odst. 1 písm. a) a g) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů a ustanovení § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl podle ustanovení § 16a odst. 7 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), ve věci stížnosti podle ustanovení § 16a odst. 1 písm. d) InfZ ze dne 3. 7. 2025, která byla podána panem [REDAKCE]

[REDAKCE], proti postupu Magistrátu města Plzně, Odboru správních činností, oddělení přestupků z objektivní odpovědnosti, se sídlem Koterovská 162, 306 32 Plzeň, při vyřizování jeho žádosti o informace ze dne 20. 6. 2025, resp. proti o výši požadované úhrady podle § 17 odst. 3 InfZ a stanovené na částku 16.543 Kč oznámením č. j. MMP/32566/25, sp. zn. SZ MMP/138985/25/01/13 ze dne 3. 7. 2025 takto:

Výše úhrady požadovaná povinným subjektem, Magistrátem města Plzně, Odborem správních činností, oddělením přestupků z objektivní odpovědnosti, se sídlem Koterovská 162, 306 32 Plzeň, (dále jen „povinný subjekt“), podle § 17 odst. 3 InfZ ve výši 16.543 Kč, oznámená panu [REDAKCE]

[REDAKCE] (dále jen „stěžovatel“), oznámením č. j. MMP/32566/25, sp. zn. SZ MMP/138985/25/01/13 ze dne 3. 7. 2025, **se potvrzuje.**

Odůvodnění

Dne 8. 7. 2025 obdržel Krajský úřad Plzeňského kraje (dále jen „KÚPK“) prostřednictvím povinného subjektu stížnost podle § 16a odst. 1 písm. d) InfZ, podanou stěžovatelem ve věci jeho nesouhlasu s oznámením o výši požadované úhrady podle § 17 odst. 3 InfZ č. j. MMP/32566/25, sp. zn. SZ MMP/138985/25/01/13 ze dne 3. 7. 2025, v rámci vyřizování jeho žádosti o informace ze dne 20. 6. 2025.

Z předloženého spisového materiálu bylo zjištěno, že dne 20. 6. 2025 obdržel povinný subjekt v souladu s InfZ od stěžovatele žádost o poskytnutí v následujících informací, cit.:

„1. Počet zjištěných přestupků týkajících se:

– stání v protisměru (§ 25 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb.),

– *nedodržení minimální šířky 6 metrů na vozovce (§ 25 odst. 1 písm. r)), a to v ulicích Na Jíkalce a Krátká v Plzni za období 2020–2025 (včetně dostupných údajů za rok 2025).*

2. *Počet uložených pokut za tyto přestupky v uvedených lokalitách, po jednotlivých letech.*

3. *Počet pokut napadených opravným prostředkem (odpor, odvolání), a z toho počet:*

- *zrušených,*
- *potvrzených,*
- *změněných,*
- *postoupených soudu.*

4. *Počet kontrolních zásahů a záznamů (např. výjezdů hlídek, kamerových záznamů, občanských podnětů a dalších úkonů) v těchto ulicích za uvedené období.*

Údaje žádám v přehledné tabulkové formě (.xls, .ods, .csv nebo PDF), pokud možno s uvedením data a orientačního času zjištění přestupku nebo zásahu. Pokud některé údaje nejsou k dispozici, žádám o jejich výslovné označení a uvedení důvodu“.

Povinný subjekt dne 3. 7. 2025 zaslal stěžovateli písemnost č. j. MMP/32566/25, sp. zn. SZ MMP/138985/25/01/13, nazvanou cit.: „Oznámení o výši úhrady za poskytnutí informace podle § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Oznámení“)“. V obsahu písemnosti nejdříve upřesnil označení stěžovatelem uvedených ustanovení zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Dále s odkazem na ustanovení § 17 odst. 1 a 3 InfZ uvedl, že požaduje za poskytnutí informací úhradu ve výši 16.543 Kč za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací. Celkem jde o 71 hodin a 233 Kč. Uvedl, že k bodům 1., 2. a 3. žádosti je nutné provést manuální dohledání údajů v aplikaci VITA. Výši úhrady stanovil kvalifikovaným odhadem, podrobně popsáním v oznámení, když požadované informace za roky 2020, 2021, 2022, 2023, 2024 a část roku 2025 (tj. pro období 1. 1. 2025 – 30. 6. 2025), resp. u části požadovaných informací, je nutné dohledat v 9 505 případech. Dále uvedl, že jednoduchým postupem lze získat jen část informací k bodu 1. žádosti, k bodu 2. a 3. žádosti je nutné informace vyhledat manuálně, konkrétní dohledání je nutné u uvedených 9.505 věcech. Povinný subjekt v oznámení podrobně popsal způsob stanovení úhrady, uvedl způsob úhrady, jakožto i poučení o postupu v případě neuhrazení požadované částky a možnosti podat proti postupu povinného subjektu stížnost.

Stěžovatel ve stížnosti ze dne 3. 7. 2025 uvedl, že oznámení je z hlediska obsahu zcela v rozporu se zákonem a ustálenou judikaturou. Dále konstatuje, že 1) tvrzení povinného subjektu o dostupnosti údajů pouze v manuální podobě systému VITA je v rozporu s veřejně dostupnými informacemi. Neexistuje objektivní důvod k tomu, aby bylo nutné informace vyhledávat výhradně manuálně. 2) neexistuje žádná veřejně dostupná informace, že by povinný subjekt oficiálně deklaroval jakékoliv technické problémy systému VITA, které by bránily v elektronickém vyhledávání informací. Pokud existují interní problémy, náklady spojené s jejich řešením nebo zdlouhavou manuální prací nelze přenášet na žadatele. 3) požaduje, aby povinný subjekt plně

využil elektronické systémy (ISEP, AIS VITA) bez přenášení nákladů neefektivního využívání či interních technických nedostatků systému na občany. 4) Z veřejně dostupných zdrojů je zřejmé, že systém ISEP je státem financován a určen právě pro efektivní vyhledávání informací, což povinný subjekt opominul. 5) dle veřejně dostupné judikatury a doporučení Veřejného ochránce práv je poskytování informací dle InfZ zásadně bezplatné. Poplatky nelze vybírat jako prostředek omezující přístup k informacím. Úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledávání lze požadovat pouze za jasně zdůvodněných, objektivních a předem oznámených okolností, což povinný subjekt neučinil. Požaduje tedy o konkrétní rozpis a popis úkonů vedoucích k vyčísleným nákladům.

Povinný subjekt ve svém stanovisku předloženém KÚPK se stížností uvedl, že stěžovatelem citovaná proklamace ohledně softwaru VITA nevypovídá ničeho o tom, nakolik je možno z něj (respektive z nich, neboť povinný subjekt používá dva typy tohoto softwaru, a to VITA a AIS VITA, přičemž v odůvodnění Oznámení jsou podrobně popsány jak jejich funkčnost, tak i limity) případně získávat informace v podobě a struktuře, jež není pro jeho běžné používání nijak potřebná. Povinnému subjektu není známo, že by měl žadatelem předestíranou povinnost mít systém VITA uzpůsobený k „elektronickému vyhledávání informací“, potenciálně požadovatelných např. právě na podkladě InfZ, tím méně pak povinnost jakési „technické problémy“ veřejně sdělovat. Řádné fungování (s ohledem na jejich zaměření) aplikací VITA a AIS VITA není nijak podmíněno tím, aby z nich byly jednoduše dostupné veškeré myslitelné statistické výstupy. Způsob nakládání (v obou shora zmíněných aplikacích) s údaji o konkrétních typech přestupků, jakož i s údaji o konkrétním místě jejich spáchání nijak negativně nezasahuje do výkonu jeho činnosti. Ohledně aplikací VITA a AIS VITA se již povinný subjekt vyjádřil výše (jakož i v samotném Oznámení) a nemá k tomu co doplnit. Co se taktéž zmíněného ISEP (tedy evidentně Informačního systému evidence přestupků) týče, lze toliko konstatovat, že přestupek, na něj je zaměřena žádost, tedy přestupek ve smyslu ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, nepatří k přestupkům, do zmíněného systému zapisovaných. Dle povinného subjektu se právě v tomto případě nepochybně jedná o mimořádně rozsáhlé vyhledávání ve smyslu ustanovení § 17 odst. 1 InfZ. Oznámení bylo zpracováno v souladu s InfZ a dalšími právními předpisy a obsahuje podrobné odůvodnění postupu povinného subjektu i jím učiněných závěrů, vyplývajících mj. z provedeného zkušebního vyhledávání. V Oznámení odkazované podklady pak jsou obsaženy ve spisové dokumentaci k této věci. Povinný subjekt neshledal důvod pro přehodnocení svého postupu při vyžadování a vyčíslení úhrady a věc předložil nadřízenému orgánu k dalšímu opatření.

Předložený spisový materiál obsahuje mimo stanoviska povinného subjektu žádost o informace ze dne 20. 6. 2025, výpis dat z informačního systému VITA s filtrací stěžovatelem požadovaných informací za stanovené období, kde u 9.505 záznamů je nutné chybějící údaje dohledat, podklady ke zkušebnímu vyhledávání chybějících dat na vzorku 10 spisů v systému VITA, tabulku s výpočtem nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací, výzvu k úhradě nákladů ze dne 3. 7. 2025 a stížnost ze dne 3. 7. 2025.

V rámci podané stížnosti dle § 16a InfZ přezkoumává nadřízený orgán postup povinného subjektu v rozsahu požadovaném stěžovatelem, avšak důvody jím tvrzenými vázán není. V tomto případě se mimo námitek vznesených stěžovatelem KÚPK dále zabýval především otázkou, zda bylo oznámení k úhradě uplatněno řádně a v zákonné lhůtě, zda celková výše i její jednotlivé položky odpovídají § 17 InfZ a nařízení č. 173/2006 Sb. vlády České republiky o zásadách stanovení úhrad a licenčních odměn za poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím, a sazebníku úhrad, který má mít povinný subjekt zveřejněný na svých internetových stránkách. S ohledem na uplatnění úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledávání se KÚPK dále zabýval otázkou, zda se opravdu o takové vyhledávání jednalo a zda počet vykázaných hodin je přezkoumatelný na podkladě spisu. Ze spisového materiálu je zřejmé, že stížnost byla podána v zákonné lhůtě osobou oprávněnou k jejímu podání.

KÚPK nejdříve obecně konstatuje, že povinný subjekt je ve smyslu ustanovení § 17 InfZ oprávněn žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Povinný subjekt může vyžádat i úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací (tedy nikoliv za jakékoliv vyhledávání informací). V případě, že bude povinný subjekt za poskytnutí informace požadovat úhradu, písemně oznámí tuto skutečnost spolu s výší úhrady žadateli před poskytnutím informace. Z oznámení musí být zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena.

KÚPK byla posuzována skutečnost, zda oznámení výše úhrady nákladů, tak jak byla povinným subjektem zaslána stěžovateli, obsahuje všechny zákonné náležitosti. InfZ v § 17 odst. 3 uvádí, že z oznámení musí být zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena, současně ve svém § 17 odst. 4 požaduje k nároku povinného subjektu na úhradu nákladů splnění oznamovací povinnosti vůči žadateli v souladu se zmíněným odst. 3.

Povinný subjekt požaduje úhradu nákladů pouze za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací. KÚPK se tak zabýval oprávněností požadavku této úhrady a adekvátností její výše.

Pokud jde o požadavek úhrady nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledávání, předně se KÚPK zabýval obsahem činností, které povinný subjekt pod mimořádně rozsáhlé vyhledávání podřadil. Vyhledáváním informací lze rozumět činnost povinného subjektu, resp. jeho zaměstnanců, která spočívá v identifikaci a následném shromáždění požadovaných informací a v navazujícím zpracování odpovědi na žádost. Vyhledávání bude mimořádně rozsáhlé v případě, že shromáždění požadovaných informací bude pro povinný subjekt představovat v jeho konkrétních podmínkách časově náročnou činnost, která se objektivně vzato vymyká běžnému poskytování informací, jestliže vyhledávání požadovaných informací nelze, s ohledem na pojetí veřejné správy, považovat za běžnou, nezátěžující součást obvyklé agendy. Ze spisového materiálu vyplývá, že veškerá činnost pracovníka povinného subjektu, který informace vyhledával pro kvalifikovaný odhad, se týkala pouze identifikace

a následného shromažďování požadovaných informací a jejich následného zpracování k poskytnutí stěžovateli. Vzhledem k rozsahu požadovaných informací lze objektivně usoudit, že jejich vyhledávání a zpracování k poskytnutí stěžovateli, již nelze zahrnout do běžné činnosti pracovníků povinného subjektu a je zjevné, že k jejich vyhledání a zpracování je třeba, aby byla na delší dobu odložena běžná agenda, kterou každodenně vykonávají. KÚPK pak zhodnotil i to, že došlo pouze k vyhledávání informací, o které stěžovatel žádal. Mimořádná rozsáhlost nemůže být obecně vyčíslena počtem hodin, posuzuje se u každé žádosti individuálně, neboť při jejím posuzování je nutné vždy zohlednit konkrétní podmínky u každého povinného subjektu. Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí č. j. 6 As 63/2020 např. akceptoval jako mimořádně rozsáhlé vyhledávání dobu 3 hodin v podmínkách krajského správního soudu. V podmínkách povinného subjektu tak lze dobu 71 hodin, vynaloženou na vyhledání informací, při splnění shora uvedených podmínek, nepochybně považovat za mimořádně rozsáhlé vyhledávání. Povinný subjekt provedl „kvalifikovaný odhad“ nákladů, který soudní judikatura při vyřízení žádosti připouští. Způsob výpočtu povinný subjekt přesně a podrobně popsal ve výzvě k úhradě nákladů, přičemž na podkladě posouzení vzorku vyhledaných informací, doložených a přezkoumatelných na podkladě spisu, dospěl kvalifikovaným odhadem k závěru, že celkové vyhledávání informací u 9.505 věcí bude trvat celkem 256.635 sekund, přičemž čas potřebný na vyhledání informací u jedné věci činí 27 sekund. Celkový čas na vyhledání informací činí 71,2875 hodin, po zaokrouhlení na celé hodiny směrem dolů 71 hodin. Při sazbě 233 Kč za hodinu mimořádně rozsáhlého vyhledávání informací je celková částka k úhradě 16.543 Kč. Kvalifikovaný odhad počtu povinným subjektem vykázaných hodin je doložený a přezkoumatelný na podkladě spisu, přičemž použitý vzorek ke kvalifikovanému odhadu nákladů považuje KÚPK vzhledem k charakteru vyhledávání za dostatečný. Z předloženého spisu (i samotného Oznámení) je zřejmé, že mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací se týká pouze části vyhledávaných informací, kde požadované informace nebyly z informačního systému VITA vyhledávacím nástrojem získány (tj. u celkem 9.505 záznamů). Nicméně žádost o informace se posuzuje jako celek. Jak uvádí komentářová literatura (*Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T. Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 1036-1037*) není v rozporu s InfZ, pokud povinný subjekt podmíní vyřízení celé žádosti jako celku úhradou nákladů týkající se jen části žádosti, aniž by poskytl část informací, kde úhradu nepožaduje. To potvrzuje i soudní judikatura (např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 5 As 76/2014-23, nebo sp. zn. 9 As 231/2017).

Povinný subjekt má na webu zveřejněn sazebník úhrad za poskytování informací účinný od 1. 8. 2024:

<https://plzen.eu/urad/zadosti-o-informace/>, bod 12.1. sestavy povinně zveřejňovaných informací. Přímý odkaz na dokument (uvedený i v Oznámení):

https://s3.eu-central-1.amazonaws.com/tf-prod-plzen/data/folders/7n2ajv0f9q/88j96vd3s3/zkby33x692/240801_sazebnik_uhrad_za_poskytovani_informaci_2024.pdf

na podkladě kterého byla stanovena výše požadované úhrady. Sazby uvedené v sazebníku shledává KÚPK jako v souladu s InfZ a Nařízením č. 173/2006 Sb. vlády České republiky o zásadách stanovení úhrad a licenčních odměn za poskytování

informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Povinným subjektem uvedená částka 16.543 Kč za 71 hodin mimořádně rozsáhlého vyhledávání informací odpovídá sazebníku, podle kterého se účtuje za každou hodinu mimořádně rozsáhlého vyhledávání 233 Kč.

Z výše uvedeného vyplývá, že povinný subjekt ve spisu řádně doložil, že úhrada nákladů v celkové výši 16.543 Kč byla vůči žadateli uplatněna řádně a ve lhůtě, její jednotlivé položky odpovídají Nařízení č. 173/2006 Sb. a sazebníku úhrad povinného subjektu. Sazba za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací byla v tomto konkrétním případě uplatněna správně a odpovídá předpisům. Spis poskytnutý povinným subjektem byl úplný, obsahující všechny podklady pro přezkoumatelnost výše úhrady, kterou povinný subjekt po stěžovateli požaduje.

Pokud jde o námitky stěžovatele, KÚPK konstatuje, že požadované informace nejsou obecným dotazem o činnosti povinného subjektu, ale dotazem sofistikovaným. Povinný subjekt doložil, že požadované informace, resp. jejich část v rozsahu požadovaným stěžovatelem, není schopen ze systému VITA dohledat za použití vyhledávacích nástrojů, ale je nutné je manuálně dohledat. Lze souhlasit s tvrzením povinného subjektu, že stěžovatelem proklamovaná funkčnost softwaru VITA nevypovídá o tom, nakolik je z něho možné získávat informace v podobě a struktuře, jež není pro běžné používání systému potřebná. Fungování systému VITA není nijak podmíněno tím, aby z něho byly jednoduše dostupné veškeré myslitelné statistické výstupy, když způsob nakládání s údaji o konkrétních typech přestupků a údaji o konkrétním místě jejich spáchání nijak negativně nezasahuje do výkonu jeho činnosti. Namítaná možnost vyhledání informací v systému ISEP není relevantní, neboť přestupek, jež je předmětem žádosti (podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu), nepatří mezi přestupky do Informačního systému evidence přestupků zapisovaných. Pokud jde o námitku, že dle dostupné judikatury a doporučení Veřejného ochránce práv je poskytování informací dle InfZ zásadně bezplatné, lze uvést, že naopak InfZ, navazující soudní judikatura i komentářová literatura, jasně uvádějí, za jaké úkony, nebo činnosti a podmínek lze požadovat úhradu nákladů, mezi něž patří i úhrada za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací. Jak již KÚPK konstatoval, žádost stěžovatele není běžným dotazem o činnosti povinného subjektu, kde je bezplatné poskytnutí informace legitimní, ale o sofistikovaný dotaz, který se netýká běžné činnosti povinného subjektu, přičemž jak povinný subjekt doložil, není na něj schopen bez mimořádně rozsáhlého vyhledávání požadovaných informací odpovědět. Pokud jde o Veřejného ochránce práv, tak i ten připouští, že poskytnutí informací může být v zákonem stanovených případech podmíněno úhradou nákladů (viz např. Sborník stanovisek Veřejného ochránce práv č. 21, dostupný on-line:

https://www.ochrance.cz/vystupy/edice-stanoviska/Sbornik_Informace.pdf, strana 13, strana 77 a následující). Stěžovatelem namítaná lhůta pro vyřízení žádosti byla povinným subjektem dodržena, když ve stanovené lhůtě 15-ti dnů pro její vyřízení zaslal stěžovateli Oznámení. Po dobu vyřizování stížnosti lhůta pro vyřízení žádosti neběží (poslední věta § 17 odst. 5 InfZ). Po rozhodnutí o stížnosti je dle výsledku lhůta pro vyřízení žádosti 15 dnů, v případě rozhodnutí nadřízeného orgánu podle § 16a

odst. 6 písm. b) InfZ, nebo běží lhůta 60 dnů dle § 17 odst. 5 InfZ, v případě potvrzení postupu povinného subjektu nadřízeným orgánem podle § 16a odst. 6 písm. a) InfZ.

KÚPK tedy nezbylo, než rozhodnout tak jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí a výši požadované úhrady potvrdit.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 16a odst. 9 InfZ nelze odvolat.

Mgr. Martin Sarkisov, MPA, LL.M.
vedoucí odboru kontroly, dozoru a stížností

podepsáno elektronicky

Rozdělovník

- [redacted] – účastník řízení podle ustanovení § 27 odst. 1 správního řádu
- Magistrát města Plzně, Odbor správních činností, oddělení přestupků z objektivní odpovědnosti – datová schránka (IDDS: 6iybfxn)
- Magistrát města Plzně, Odbor správních činností, oddělení přestupků z objektivní odpovědnosti – stejnopis rozhodnutí s vyznačením právní moci po jejím nabytí – datová schránka (IDDS: 6iybfxn)